

Zámkománie na Vinobraní

12.09.2012

Rozproudit krev všem milovníkům punkové muziky zkusí během letošního ročníku Vinohradského vinobraní skupina Visací zámek. Legendární kapela vystoupí na Jiřáku v rámci dvoudenních oslav vína v sobotu 15. září. Pro Radniční noviny se tak naskytla příležitost, aby vyzpovídaly Jana Hauberta, frontmana a básníka této formace, která letos slaví úctyhodných 30 let své existence.

„Hony“ umí během rozhovoru překvapit. Kromě toho, že se z něho vyklubal milovník meziválečné literatury, široce se rozpovídal i o nadcházející prezidentské volbě. A věřte tomu nebo ne, ani případné zavedení monarchie by mu nevadilo. V dopoledních hodinách jsme se sešli v jedné žižkovské restauraci u kofeinové nálože (cola & espresso), kterou si u obsluhy objednal a jež mu dodala ten správný vypravěčský adrenalin.

Čemu dává Visací zámek přednost? Pivu, nebo vínu?

Víno pijeme, ale pivo vítězí. Dokonce zamlada jsme všechny, co si dávali v hospodě víno, odsuzovali a posmívali jsme se jim, že jsou měkkoty a balej na něj schválně baby.

Jste jedním z headlinerů letošního Vinobraní, což není jen akce, co holduje pití a vínu, ale zároveň připomíná svátek sv. Václava. Máš nějaký vztah k tradičním hodnotám naší rodné země?

Na vinobraní chodím pravidelně, těším se většinou na burčák a mám zafixováno, že se má pít. Ta opice je tam pak většinou nečekaná. Ale na významné dny krom Vánoc spíš zapomínám, protože já mám svátek vlastně pořád. Nepracuju, žívím se jenom muzikou a mám to spíš obráceně. O víkendech hrajeme různě po republice a ve všední dny jsme doma. No a proto ani nemusím sledovat těch pár dnů v roce kvůli volnu. Samozřejmě, když mi ale někdo připomene, že je státní svátek, mám povětšinou zvláštní náladu. *(smích)*

Chápu to tak správně, že se všichni členové VZ užíví hudbou a nemají jiné stálé zaměstnání?

Další zaměstnání mají všichni, ale dělají ho spíš příležitostně. Kdo má jedinou pevnou pracovní dobu, to je Michal Pixa. A proto z nás všech vypadá pořád tak mladě a neopotřebovaně. Práce ho udržuje v kondici.

Ještě zpátky k vinobraní, které asociuje dobu Karla IV. Vadilo by ti žít v monarchii, nebo dáváš přednost současnému politickému systému?

Proti monarchii bych zásadně nebyl, pozice šlechty by se mi docela líbila. Ale pokud bych mohl bloudit časem, tak mým snem je první republika. Mám hrozně rád literaturu z té doby, v níž se odráží to češství,

židovství a němečtí. Kdybych se mohl potkat s autory, jako Kafka nebo Gellner, to by bylo něco. Sice někde vládla docela bída, ale jak o tom takhle čtu, muselo to být ohromně romantický! Hodně se objevovaly nové věci – auta, elektrina nebo cizokrajné drogy. Svět nebyl ještě tolik globalizovaněj, a tak si člověk mohl užít spoustu nových zázraků.

Váš první koncert se odehrál na strahovských kolejích. Nevrátíte se symbolicky na místo, kde to všechno začalo?

Nostalгии fakt neplánujeme. Přesto na tenhle koncert vzpomínám pořád a často. Díky pohřbu Brežněva se odložil o několik týdnů a my skoro nedoufali, že se vůbec uskuteční. Nakonec jsme ho odehráli na půjčenou aparaturu od Sedmičky (*klub 007 – pozn. autora*). Bubeník Jirka Pátek byl zručnej s pájkou, a tak když šňůry přestaly fungovat, dávaly jsme hodně pauzy, aby je zase zprovoznil. To ale bylo naše štěstí, protože repertoár nebyl nijak dlouhej a my jsme koncert aspoň takhle natáhli.

Vaše publikum tvořili hlavně vysokoškoláci. Dnes vás poslouchají stále mladší a mladší ročníky, přitom skladby jako Povolávák nebo Traktor jim musejí být už ze samotného historického hlediska cizí.

Je fakt, že Povolávák je teď docela žádaná píseň a my ji po zrušení povinné vojny z repertoáru vypustili. Možná si na to vzpomínají z vyprávění rodičů. No a „kriminalita mládeže“, to snad bude pořád, ne? (*smích*) Nás vlastně zachránil a proslavil klip k písničce Znamka punku, což je vlastně malej film a je zázrak, že se vůbec natočil. Od té doby hrajeme na lepších místech a ne jen po putykách.

Ze skladby Prezident z vašeho posledního alba Klasika se stal podobný hit. Média se každý den přou o to, kdo bude příštím prezidentem ČR. Koho bude volit Visací zámek?

Je dost možný, že každý z nás by volil někoho jiného. Moc se o politice ne bavíme, ale po volbách na všech vidím, že každý volil jinak než ten druhý. Nikdo si ale rozhodně nestýská po komunistech. A ještě k té monarchii, mně by třeba postava Schwarzenberga nijak ne vadila, protože mluví srozumitelně a lidově. On by si na sebe tu buznu nevztahoval, přece jen dobře ví, v které době žijeme.

Je Visací zámek opravdovou punkovou kapelou? Je politicky zaměřený?

U nás nebyl punk nikdy moc politicky zaměřenej. Většina národa věděla, že je tu něco, co by tu být nemělo. Stačilo dělat hudbu živelně, to byl ten největší protest. Šlo o legraci a ne brutální útok na režim. To dělali leda tak Hrdinové nové fronty. Bouřilo se proti armádě a já věřím, že kdyby se opět zavedla povinná docházka, dopadlo by to stejně. V Anglii to bylo samozřejmě jiné, ale ta doba byla pro všechny svazující. Taky se tam čekalo, že bude válka. Organizovaly se cvičení, děti si nasazovaly plynové masky, národy se štvály navzájem a byla snaha všechno kontrolovat. Thatcherová chtěla zavést občanské průkazy, což znamenalo pro Brity vrchol nesvobody.

Nezdá se ti ironií, že se punk postupně přesouvá ze západu na východ? Dnes je ostře sledovaná kauza s dívčí kapelou Pussy Riot, co sedí ve vězení za kritiku Vladimira Putina.

Já jim fandím, i když ze začátku mi přišlo, že to, co provedly, je poněkud přehnaný. Záběry z kostela byly šokující a celá akce musela u zbožných Rusů vyvolat pochopitelnou nevoli. Já mám před kostelem respekt a ze začátku jsem to nepochopil. V těch maskách vypadaly spíš jak příslušnice Al-Kájda a to rapování jsem nebral jako punk. Ale jinak: punk je hlavně provokace a tady to svůj účel splnilo. Hudební směry ale podléhají i trendům. Někde jsem četl, že nedávno v Číně byl punk ohromně v módě. Já furt čekám, až tu u nás Vietnamci založej kapelu. To bude masakr.

Kdy podle tebe VZ nejvíc trpěl?

Problémy začaly prakticky hned, co jsme opustili Strahov. Nás to spíš utužilo a semklo, protože nám ty výhrady přišly zbytečný. Co je špatného na písničkách Vlasta nebo Domovnice? Na tom nebylo nic podvratného, akorát jsme působili svobodně a to jim vadilo. Trochu se to zlepšilo rok a půl před revolucí, ale jinak jsme museli mít snad troje povolení, abychom mohli hrát. Tenkrát nás utnula nejvíc vojna.

Kromě hudby se věnuješ psaní literatury. Vydáš letos něco nového?

Nakonec ne. Chtěl jsem k našemu 30. výročí vydat pokračování Hluboké orby opět podle deníkových záznamů kapely, ale nakonec jsem pohořel na tom, že všechny ty naše koncerty si jsou hrozně podobný. (*smích*) A tak jsem toho nechal.

Jan Haubert (1960)

Jan „Hony“ Haubert patří k nestorům české rockové scény. Lídr punkové kapely Visací zámek má za sebou bohatou muzikantskou minulost. V dobách komunismu provokoval dosavadní režim rádoby humornými songy, které v sobě ukrývaly podprahový vzdor vůči establishmentu, který zakazoval vše, co se tvářilo svobodně. Hity jako Traktor, Dopravní značky nebo Znamka punku patří k tomu nejlepšímu, co český bigbít může nabídnout. S Visáči má na kontě devět studiových alb a jiné koncertní desky, které k letošnímu 30. výročí kapely byly pod názvem Sakumprásk! (1982–2012) zvukově ošetřeny a znovu vydány. Kromě hraní se zpěvák věnuje psaní literatury. Dosud vydal Básně aneb Visací zámek podle Jana, Hluboká orba aneb 20 let Visacího zámku, za kterou byl nominován na literární cenu Josefa Škvoreckého, Všeljaké povídky a audioknihu Masakr a hašiš.

[Vinohradské vinobraní 2012](#)

Plakát s programem ke stažení [zde](#).